

РЕШЕНИЕ

№ 632

гр. Плевен, 23.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛЕВЕН, VII НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на четиринадесети ноември през две хиляди двадесет и
втора година в следния състав:

Председател: Светослава М. Цонева

при участието на секретаря ДАНИЕЛА В. ТОДОРОВА
като разгледа докладваното от Светослава М. Цонева Административно
наказателно дело № 20224430201884 по описа за 2022 година

ПРОИЗВОДСТВО ПО РЕДА НА чл. 59 от ЗАНН

Обжалвано е Наказателно постановление № 19-1938-004524 на ***, с
което на основание на чл.175 ал.3 предложение първо от ЗДП на И. Г. С. от
, ЕГН ** е наложено административно наказание глоба в размер
на 200 лева лишаване от право да управлява МПС за срок от 6 месеца и е
постановено отнемането на 10 контролни точки за извършеното нарушение
по чл. 140 ал. 1 ЗДП.

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯ редовно призован се явява лично. Представява се
от адвокат Д. П., ПлАК. Последният оспорва законосъобразността на
наказателното постановление като твърди, че доверителят му не е извършвал
управление на МПС в смисъла на ЗДП, а единствено действия по изкарване
на същия от гаража на сервиза, в който работи с цел преместването му и
паркирането му непосредствено пред процесният автосервиз. Като се
позовава на събраните гласни и писмени доказателства по делото счита, че не
е налице виновно поведение от страна на жалбоподателя и извършеното не
съставлява нарушение. По тези съображения моли съда да постанови
решение, с което да отмени наказателното постановление като приеме, че не
е налице нарушение или алтернативно, ако такова все пак има, то същото да

бъде квалифицирано като маловажен случай.

ОТВЕТНИКЪТ - редовно призован, не се представлява в съдебно заседание, но взема становище по така депозираната жалба.

СЪДЪТ, като съобрази събраните по делото доказателства - поотделно и в тяхната съвкупност, взе предвид изложеното в жалбата и становището на жалбоподателят, намира за установено следното:

ЖАЛБАТА е подадена в рамките на преклузивният срок по чл. 59 ал. 2 от ЗАНН, в този смисъл се явява ДОПУСТИМА и следва да бъде разгледана.

По ОСНОВАТЕЛНОСТТА на жалбата съдът съобрази следното:

Наказателното постановление е издадено от компетентен по степен, място и материя орган. Видно от приложената по делото в заверено копие Заповед № 8121з - 515 от 14.05.2018 година на Министъра на вътрешните работи е, че началниците на сектор ПП при ОД н МВР- Плевен са овластени да издават наказателни постановления за извършени нарушения по ЗДП.

Жалбоподателят И. С. работи като *** въз основа сключен между него и трудов договор с *** ***, считано от 30.12.2011 година. Свидетелите М. П. и А. В. са негови ***. Местоработата и на тримата представлява обект – автосервиз „***“, находящ се в ***, ул. ***. Имотът представлявал частна общинска собственост и бил отдаден на дружеството под наем с договор за наем, сключен с Община Плевен на 01.08.2019 година.

На 09.08.2019 година, *** *** придобило от търговец в *** лек автомобил „***“ с номер на рама ***, който бил въведен на територията на *** при спазване на митническите изисквания на страната. Лекият автомобил бил превозен до автосервиза в ***, стопанисван от дружеството където бил прибиран до намирането на купувач – практика често следвана от *** ***. По изрично нареждане на собственика на *** ***, работниците следвало всяка сутрин, непосредствено преди започване на работа в сервиза, да изкарват от работните помещения закупените нови автомобили с цел осигуряване на място за работа с клиентите на същия. Горното изискване на работодателя изпълнявали регулярно всички работещи в сервиза – жалбоподателят С., както и неговите *** М. П. и А. В..

На 23.10.2019 година сутринта, около 09:20 часа, жалбоподателя С. и свидетелите П. и В. вече се намирали на работното си място в автосервиз „***“, находящ се в ***, ул. ***. Сервизът разполагал с три клетки, от които

следвало да бъдат изкарани нощувалите там нови, нерегистрирани автомобили – собственост на дружеството. Един от тях бил лек автомобил „****“ с номер на рама ***.

В изпълнение на възложената му от работодателя задача, жалбоподателят С. привел в движение лек автомобил „****“ с номер на рама *** с цел да го изкара от сервизната клетка. Пред сградата на улица ***, където всъщност се намирал сервиза, имало уширение на пътното платно, предназначено за пешеходно движение. В рамките на това уширение, последователно един след друг, в посока към улица „****“, били разположени подземни общински гаражи, пункт за технически прегледи и автомивка. Жалбоподателят С. преминал с автомобила няколко метра в посока към автомивката, за да го паркира. Не намерил свободно място и затова предприел маневра движение на заден ход с цел паркиране на автомобила непосредствено пред сервиза. Това негово движение в рамките на уширението било забелязано от полицейските служители К. П. и С. К., които в този час на деня се движели с патрулен автомобил на ОД на МВР – Плевен по улица „****“ в *** в посока парк „****“. Патрулният автомобил бил незабавно спрял пред лек автомобил „****“, в който в момента се намирал жалбоподателя и то на шофьорското място. На С. била извършена проверка, в хода на която му бил съставен акт за установяване на административно нарушение по чл. 140 ал. 1 ЗДП – управление на МПС, което не е регистрирано по надлежния ред. Жалбоподателят подписал акта без възражения.

Материалите по преписката били изпратени на РП- Плевен. Образуваното наказателно производство приключило с Постановление за прекратяване от 04.11.2019 година поради липса на данни за извършено престъпление по НК.

Впоследствие, на 11.11.2019 година било издадено и обжалваното наказателно постановление, с което на основание чл.175 ал.3 предложение първо от ЗДП на И. Г. С. от ***, ЕГН ***** било наложено административно наказание глоба в размер на 200 лева лишаване от право да управлява МПС за срок от 6 месеца и е постановено отнемането на 10 контролни точки за извършеното нарушение по чл. 140 ал. 1 ЗДП.

На 13.03.2020 година, *** ***, представлявано от *** продало на *** от *** лек автомобил „****“ с номер на рама ***.

Горната фактическа обстановка се установява по несъмнен начин от представените по делото писмени доказателства: наказателно постановление № 19-1938-004524 на ***; акт за установяване на административно нарушение № 103536 от 23.10.2019 година на ***; възражение от името на жалбоподателя И. Г. С. до *** с входящ № 316000-38266 от 25.10.2019 година; заверено копие от трудов договор № ***, сключен между *** и И. Г. С., ведно с допълнително споразумение към същия от 11.01.2021 година; заверено копие от договор за покупко-продажба на МПС от 13.03.2020 година; заверено копие от фактура № 2000002729 от 13.03.2020 година за покупката на лек автомобил „*** с рама ***; справка за нарушител на името на жалбоподателя И. Г. С.; писмо от *** до началника на Второ РУ - Плевен с регистрационен № 316р-1407 от 13.01.2022 година; Заповед № 8121з - 515 от 14.05.2018 година на Министъра на вътрешните работи; копие от договор за наем на общински имот - частна общинска собственост от 01.08.2019 година, сключен между ОП „Център за градска мобилност“ и ***; копие от приемо-предавателен протокол от 01.08.2019 година, подписан от ОП „Център за градска мобилност“ и ***; копие от допълнително споразумение към трудов договор № *** от 06.07.2019 година, сключен между *** и И. Г. С.; копие от трудов договор № 21 от 30.12.2011 година, сключен между *** и И. Г. С.; постановление за прекратяване на наказателно производство от 04.11.2019 година на Районна прокуратура - Плевен; заверено копие от писмено уведомление за започване на бързо производство при условията на чл. 356 ал. I от НПК; заверено копие от карта за състояние на НП: *** към 24.10.2019 година; заверено копие от справка по история за ПС с рама *** от 24.10.2019 година; заверено копие от протокол за разпит на свидетел-очевидец К. Ч. П. и започване на бързо производство при условията на чл. 356 ал. I т. 2 и ал. III от НПК; заверено копие от протокол за разпит на свидетел И. Г. С. от 29.10.2019 година; заверено копие от талон за лек автомобил *** с рама ***; заверено копие на митническа декларация от 26.09.2019 година; копие от приемо-предавателен протокол от 31.07.2019 година, подписан от ОП „Център за градска мобилност“ и ***; заверено копие от справка за съдимост на името на жалбоподателя И. Г. С.; заверено копие от заключително мнение за прекратяване от 30.10.2019 година на ***, Постановление за прекратяване от 04.11.2019 година по досъдебно производство № 291/2019 година на ПлРП, както и справка № ПНО-11-07-40 от 10.11.2022 година на Община ***.

В подкрепа на изложената по горе и възприета от съда фактическа обстановка са и събраните гласни доказателства посредством разпита на свидетелите К. П., С. К., П. К., М. П. и ***, разпитани непосредствено в съдебно заседание.

При така приетото за установено от фактическа страна СЪДЪТ счита, че жалбата е **ОСНОВАТЕЛНА** по следните съображения:

Предмет на преценка в настоящото съдебно производство е както материалната законосъобразност на издаденото наказателно постановление, така и съответствието му с процесуалният закон.

Съдът намери, че в хода на административно наказателното производство не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, довели до нарушаване правото на защита на жалбоподателя. Спазени са изискванията по съставянето на АУАН при условията на чл. 40 ал. 1 ЗАНН. Актът е връчен на лично на жалбоподателя, на който е била дадена възможност да се защити във връзка с констатациите на наказващият орган и същата е реализирана с депозирането на жалба в законоустановеният срок.

Според разпоредбата на чл. 6 ЗАНН административно нарушение е това деяние (действие или бездействие), което нарушава установения ред на държавното управление, извършено е виновно и е обявено за наказуемо с административно наказание, налагано по административен ред.

Административно наказателното производство въвежда строги правила за осъществяването му както в основния закон – ЗАНН, така и в специализираните закони, които определят различните видове административни нарушения и наказания за тях. Ето защо и особено важно е за държавните органи, които прилагат административно наказателните разпоредби да извършват това при стриктно съблюдаване на законовите разпоредби. Това се налага не от обстоятелството, че прилагането на нормите, които определят отговорността на всеки нарушител е самоцелно, а от обстоятелството, че стриктното им спазване е гаранция за справедливост на процедурата и липсата на произвол. Във всеки конкретен случай когато държавните органи искат да ангажират административно наказателна отговорност на конкретен субект, извършител на административно нарушение, са задължени съобразно чл.6 от ЗАНН да опишат това нарушение както от обективна, така и от субективна страна с неговите признаци, които

сочат че е осъществено, както и с настъпилия вредоносен резултат, както и конкретно да посочат законовите разпоредби, които са нарушени. Изпълнението на тези изисквания е от огромно значение не само за защитата на жалбоподателя, който има право да научи в цялост какво точно нарушение е извършил, за да организира защитата си, но и с оглед на спазването на принципа на законосъобразност, който стои в основата на административното право.

Разпоредбата на чл.140 ал.І ЗДП съдържа признаци на административно нарушение, което е такова на формално извършване. Последната законова разпоредба въздига в задължение с императивен начин водачите на МПС да регистрират по надлежният ред и да снабдят с регистрационни табели управляваните ППС когато те са част от движението по пътищата и да ги регистрират.

При преценката относно законосъобразността на наказателното постановление и правилното приложение и на материалния закон съдът съобрази събраните в хода на делото гласни доказателства, обективирани в показанията на две групи свидетели.

Първата група свидетелски показания са тези на К. П., С. К. и П. К.. И тримата са ***, които установяват, че на посочената в акта дата възприели лек автомобил *** , без регистрационни табели да се движи по пътното платно по улица „ ****“ в посока към Автомивка, разположена на същата улица. Именно липсата на регистрационни табели на автомобила провокирала извършването на проверка на водача.

Тук следва да се отбележи констатираната от съда едностранчивост на показанията на свидетеля К. П.. За разлика от другите двама свидетели, които установяват, че възприели автомобила пред автосервиза „ ****“ и че се движел именно пред него в посока автомивката, свидетелят П. не си спомня и не установява подобни обстоятелства. Ето защо съдът възприе показанията на свидетеля К. П. като тенденциозни и недостоверни. Показанията на свидетелите С. *** и П. К. от своя страна са твърде лаконични.

Втората група свидетелски показания са тези на свидетелите М. П. и А. В. – *** на жалбоподателя. И двамата установяват, че в деня на проверката били на работа заедно с него. Непосредствено възприели извършените от страна на жалбоподателя действия по изкарването на лекия автомобил *** от

сервиза, както и опита му да намери място, където да го паркира. И двамата са категорични, че жалбоподателят изминал едва няколко метра с автомобила и то в уширението на пътното платно, разположено пред сервиза, когато пристигнал патрул и му бил съставен акт за управление на МПС без регистрационни табели. Съдът даде вяра на показанията на тези свидетели и ги възприе като достоверни. Същите са последователни, непротиворечиви, взаимно допълващи се, кореспондират с писмената справка от Община Плевен, както и частично с показанията на свидетелите П. и ***.

Предвид горното и давайки вяра на показанията на свидетелите П. и *** като достоверни съдът прие, че в деня на проверката жалбоподателят не е извършвал действия по управление на процесния лек автомобил, като част от движението по пътищата. Констатираното от страна на полицейските служители движение на лекият ***, в района на уширението на улица „****“, на няколко метра и с цел извеждане на същия от сервизната клетка и паркирането му отпред пред сервиза не представлява движение на лекият автомобил като част от движението по пътищата. Събраните по делото доказателства установяват и липса на съзнателна воля у жалбоподателя С. да наруши установеното правило за поведение по чл. 140 ал. 1 ЗДП, а единствено да изпълни възложената му задача от работодателя му, така както направил и свидетелят М. П. с друг автомобил и както всички работници правели всяка сутрин с идването си на работа. В този смисъл извършеното от жалбоподателя С. не съставлява административно нарушение по смисъла на чл. 140 ал. 1 ЗДвП поради липса на виновно поведение.

При така изложените правни и фактически съображения СЪДЪТ счита, че Наказателно постановление № 19-1938-004524 на ***, с което на основание на чл.175 ал.3 предложение първо от ЗДП на И. Г. С. от ***, ЕГН ***** е наложено административно наказание глоба в размер на 200 лева лишаване от право да управлява МПС за срок от 6 месеца и е постановено отнемането на 10 контролни точки за извършеното нарушение по чл. 140 ал. 1 ЗДП е незаконосъобразно и необосновано. Същото е издадено от компетентен по материя, място и степен орган, но в разрез с материалния и процесуалния закон, поради което и следва да бъде отменено изцяло. Наказателното постановление е издадено от наказващият орган без да прецени всички относими и спорни в случай обстоятелства, в разрез с

разпоредбата на чл. 52 ал. 4 ЗАНН.

По така направеното искане за присъждане на разноси, съдът съобрази следното:

Съгласно разпоредбата на чл. 63, ал. 3 от ЗАНН, ред. ДВ, бр. 94 от 2019 г., в съдебните производства по ал. 1 страните имат право на присъждане на разноси по реда на Административнопроцесуалния кодекс. Съгласно чл. 143, ал. 1 от АПК когато съдът отмени обжалвания административен акт или отказа да бъде издаден административен акт, държавните такси, разноските по производството и възнаграждението за един адвокат, ако подателят на жалбата е имал такъв, се възстановяват от бюджета на органа, издал отменения акт или отказ. От изложеното следва, че в полза на жалбоподателя в производството действително следва да бъдат присъдени разноси за адвокатско възнаграждение и направените други разноси.

Съгласно чл. 144 АПК субсидиарно се прилагат правилата на ГПК и разноси се дължат тогава когато са направени. В случая е представено пълномощно / лист 16 от материалите по делото/, в който е отразено, че предоставената помощ е осъществена безплатно на основание чл. 38 ал. 1 от закона за адвокатурата.

Съгласно разпоредбата на чл. 38 ал. 2 от Закона за адвокатурата, в случаите на предоставена безплатна правна помощ алинея първа на същата разпоредба, ако в съответното производство насрещната страна е осъдена за разноси, адвокатът или адвокатът от Европейския съюз има право на адвокатско възнаграждение. За уважаване на искането по чл.38, ал.2 ЗА е достатъчно по делото да е била осъществена правна помощ без данни за договорен в тежест на доверителя размер на възнаграждението по чл.36, ал.2 ЗА; заявление, че предоставената правна помощ е договорена като безвъзмездна и липса на данни, които да го опровергават; отговорност на насрещната страна за разноси съобразно правилата на чл.78 ГПК. Тези предпоставки в случая са налице. В полза на адвокат *** П. следва да бъде присъдено възнаграждение към минимално определения размер съобразно чл. 36 от Закона за адвокатурата във вр. чл. 18 ал. 4 от НАРЕДБА № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, а именно 500 лв. В този смисъл ОБЛАСТНА ДИРЕКЦИЯ на МВР – Плевен, представлявана от *** следва да бъде осъдена да заплати на адвокат *** П. ,

ПЛАК сумата от 500 лева, представляваща направените по НАХД № 1884/2022 година по описа на РС Плевен за процесуално представителство на И. Г. С. от ***, ЕГН *****.

Водим от горното и на основание чл. 63 ал. 2 т. 3 от ЗАНН, СЪДЪТ

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 19-1938-004524 на ***, с което на основание на чл.175 ал.3 предложение първо от ЗДП на И. Г. С. от ***, ЕГН ***** е наложено административно наказание глоба в размер на 200 лева лишаване от право да управлява МПС за срок от 6 месеца и е постановено отнемането на 10 контролни точки за извършеното нарушение по чл. 140 ал. 1 ЗДП.

НА ОСНОВАНИЕ чл. 38 ал. 2 ОТ Закон за адвокатурата във вр. чл. 36 от същия закон във вр. чл. 18 ал. 4 от НАРЕДБА № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения ОСЪЖДА ОБЛАСТНА ДИРЕКЦИЯ на МВР – Плевен, представлявана от *** ДА ЗАПЛАТИ на адвокат *** П., ПЛАК сумата от 500 лева, представляваща направените по НАХД № 1884/2020 година по описа на РС Плевен за процесуално представителство на И. Г. С. от ***, ЕГН *****.

Решението може да се обжалва в 14 дневен срок от съобщението до страните, че е изготвено пред Административен съд – Плевен.

Съдия при Районен съд – Плевен: _____